

зостнатъ идеж: да премини Бяло море близо при Гелиболъ, съ едно отдѣленіе войска, преминато презъ морето на малки кораби; и дѣйствително той и привелъ въ дѣйствиѣ това си предначертаніе. Това преминуванъе на Сюлеймана сина Орханова, е пхрвото преминуванъе на Турцитѣ въ Европа. Тѣ успѣли наскоро да привзематъ и Гелиболъ и други градища и многобройни села; и дошли чакъ до Филибе въ Тракія. Презъ дѣто минували всичко опустошявали, клали, грабили и палили; много грѣцки фамиліи насилственно преселили въ Азія. Грѣцкія царь молилъ Бжлгарскія царь Ивана Александра: за да му спомогни да се състави и обджржи една флота на Бѣлото море, съ силата на която, да можи да се спрѣ приидванъето на Турцитѣ отъ Азія; и тжй да могатъ лесно да се испхдятъ и оніе що сж вече надошли въ Европа; и се разказва че Иванъ Александръ е былъ пріель предложеніето на грѣцкія царь, но че Схрбскія царь Душанъ не го оставилъ; и спорядъ това, гр. царь Кантакузинъ писалъ Ив. Александру: че Душанъ былъ ушъ причината за дѣто той се принудилъ да вика Турцитѣ на помощъ; и че той пакъ ще стани причина, за да се распржснатъ тѣ и въ Европа.—Дѣйствително, Турцитѣ зели да нападатъ и на Бжлгарія, дѣто много грѣцки бѣжянци сж се были преселили; и презъ дѣто минували, тоже клали и опустошявали; не стига това зло, което сполѣтяло Бжлгарія, но по това време се появили много калугерски секти, които чрезъ своитѣ явни и тайни постжпки, разновиднимъ образомъ интригували между народъ-тъ. Но при тія обстоятелственни случки, друга една случка подкопалж, и разклатилж основитѣ на Бжлгарск. царство, и тя е „уженванъето на царь Ив. Александра за една Еврейка, около 1355 година.“ Значи, тія три гибелни за Бжлгарія случки: нападванъето на Турцитѣ, калугерскитѣ секти—Богомилисти, Манихеи, Адамити и Евреи; и уженванъето на царь И. Александра за Еврейка, приготвили падањето и разореніето на Бжлгарското царство. Ние хортувахми впрочемъ пò горѣ довольно за тѣхъ а особено за уженванъето на ц. И. Александра. —